

OPETUSLAPSEN TEHTÄVÄ

Luuk. 5:1-11

1. Jeesuksen seisoessa Gennesaretin järven rannalla kansaa tunkeili hänen ympärilleen kuulemaan Jumalan sanaa.
2. Hän näki järven rannassa kaksi venettä. Kalastajat olivat lähteneet niistä ja huuhtoivat verkkojaan.
3. Hän meni niistä toiseen, joka oli Simonin, ja pyysi häntä viemään sen vähän matkaa maasta. Hän istui ja opetti kansaa veneestä.
4. Puhumasta lakattuaan Jeesus sanoi Simonille: "Vie vene syvälle ja heittäkää verkkonne apajalle."
5. Simon vastasi: "Mestari, me olemme tehneet työtä koko yön emmekä ole mitään saaneet. Sinun käskystäsi minä kuitenkin heitän verkot."
6. Sen tehtyään he saivat kierretyksi suuren joukon kaloja, ja heidän verkkonsa repeilivät.
7. Niin he viittasivat toisessa veneessä oleville tovereilleen, että nämä tulisivat auttamaan heitä. He tulivat, ja he täyttivät molemmat veneet, niin että ne olivat uppoamaisillaan.
8. Sen nähdessään Simon Pietari lankesi Jeesuksen polvien eteen ja sanoi: "Mene pois minun luotani, Herra, sillä minä olen syntinen ihminen."
9. Saamansa kalansaaliin johdosta hämmästys oli vallannut hänet ja kaikki hänen kanssaan olevat,
10. samoin myös Simonin kalastuskumppanit, Jaakobin ja Johanneksen, Sebedeuksen pojat. Jeesus sanoi Simonille: "Älä pelkää, tästedes sinä saat saaliiksi ihmisiä."
11. He vetivät veneet maihin, jättivät kaiken ja seurasivat häntä.

Ketä varten elät?

Yhä kasvava on niiden ihmisten määrä, jotka eivät kykene vastaamaan kysymykseen, mitä varten elän? Moni elää vuosikymmeniäkin ilman vastausta tähän kysymykseen täyttämällä aikansa työllä, toiminnalla ja viihteellä. Mutta työttömyys ja sitä seuraava tarpeettomuuden tunto samoin kuin aktiivisesta työelämästä eläkkeelle siirtyminen tai sairastuminen voi tuoda tämän kysymyksen kipeällä tavalla tietoisuuteen.

Tarkkaan ottaen kysymys, mitä varten elän, on kuitenkin väärä kysymys, eikä väärin asetettuihin kysymyksiin ole oikeita vastauksia. Kysymyksen virheellisyys liittyy siihen, että ihminen ei syvimmässä merkityksessä elä ollenkaan, ellei hän ole päässyt Jumalan henkilökohtaiseen tuntemiseen Jeesuksen kautta. Ilman Jeesusta olet kyllä olemassa, mutta sinulta puuttuu hengellinen elämä eli varsinainen elämä.

Jumalan tuntemiseen ja Jeesuksen yhteyteen voit päästä siten, että avaat sydämesi Jeesuksen puheelle, kun Hän omassatunnossasi nuhtelee Sinua pahoista teoistasi, kateudestasi, ylpeydestäsi, itsekkyydestäsi, himoistasi ja laiminlyönneistäsi. Kun taivut myöntämään Hänen nuhteensa oikeiksi ja aiheellisiksi, saat pyytää anteeksiantamusta. Saat kaiken anteeksi, mutta et sillä perusteella, että tunnustat ja tuomitset pahuutesi vaan siksi, että Jeesus on Sinun puolestasi Golgatan ristillä kärsinyt rangaistuksen, joka syystä Sinulle kuuluisi. Jeesus ei vain pyyhi kaikkea mennyttä pois, vaan antaa Sinulle kokonaan uuden elämän, joka on iankaikkista luonteeltaan.

Heti kun tämä on tapahtunut, kysymyksesi muuttaakin muotoaan. Et enää kysy, miksi elät, vaan: "Kuka ja millainen oletkaan Sinä Jeesus, joka armahdit ja pelastit minut?" Oikea kysymys kuuluu siis: "Kenelle saan elää?" Ratkaisevaa uskoon tulosi jälkeen ei ole

myöskään se, mitä elämässäsi teet, vaan ketä saat palvella kaikkein pienimmissäkin asioissa.

Keisarin kättely

Läheinen ystävämme ja työtoverimme Japanissa, lähetyssaarnaaja Chase oli käynyt kesälomalla kotimaassaan Yhdysvalloissa. Siellä rouva Chase oli viennyt nuorimmat lapsensa eräänä päivinä Disneylandiin. Yllättäen samana päivänä sinne tuli myös Japanin silloinen keisari, joka oli valtiavierailulla maassa. Rouva Chase jäi seuraamaan keisarillisen saattueen kulkua muun yleisön joukkoon. Mutta tunnetusti kohtelias keisari kääntyikin yleisön puoleen, tuli rouva Chasen kohdalle ja alkoi kätellä ihmisiä. Rouva Chase vaihtoi muutaman sanan keisarin kanssa ja sai kuvansa seuraavan päivän lehteen.

Japaniin palattuaan hän ensimmäisessä yhteisessä kokoontumisessaan alkoi kehua kaikille, miten hän oli kätellyt keisaria. Aikani kuunneltuani kateuden "vihreä käärme" nousi sydämestäni ja menin hänen luokseen ja sanoin: "Jos kättely on jotain noin mahtavaa, niin tässä olisi minun käteni, saat puristaa sitä vielä toistamiseen." Mutta hän ei ollut erityisen innostunut sitä enää kättelemään. Kysymys ei ollutkaan kättelystä, vaan siitä KETÄ sai kätellä.

Jeesus lupaa: *"Joka antaa teille juodaksenne maljallisen vettä siinä nimessä, että te olette Kristuksen omia, totisesti minä sanon teille: hän ei jää palkkaansa vaille."* Mark. 9:41

Ei ole niin pientä palvelusta, ettei siitä saisi taivaassa armopalkkaa, kun se tehdään itse Herraa Jeesusta varten. Taivaallista palkkaa jaettaessa ei siis ole lainkaan kysymys siitä, mitä olet elämässäsi tehnyt, vaan tunsitko Jeesuksen ja elitkö Häntä varten ja annoitko Hänen hallita elämäsi kaikessa siinä, mitä teit. Pieninkin saa iankaikkisen arvon, kun se tehdään iankaikkiselle Kuninkaalle. - Vastaavasti tietysti synnin suuruutta elämässämme ei lopulta määrää, mitä pahaa teemme, vaan se, että teemme sen viime kädessä iankaikkista Herraa vastaan. Vain Golgatan ristin iankaikkisen syvä tuska kykenee poistamaan pienimpienkin syntiemme tuomion. Mutta kiitos Jumalan, Jeesuksen veri riittää siihen!

Opetuslapsen tehtävä

Tekstimme puhuu opetuslapsen tehtävästä ja siitä, miten jo Herran seuraan lähtenyt ei ilman muuta kulje Herran suunnitelmassa eikä ole välttämättä sillä paikalla, missä Herra haluaisi hänen palvelevan itseään.

Heti Jeesuksen Jordanilla saaman kasteen jälkeen Simon Pietari, Andreas, Jaakob ja Johannes olivat liittyneet Jeesuksen seuraan saatuaan kutsun Hänen opetuslapsikseen. Siitä oli kulunut jo runsas vuosi ja Jeesus oli todennäköisesti lähettänyt heidät ajoittain kotiinsa harjoittamaan kalastajan ammattiaan.

Muutamia viikkoja aikaisemmin oli kuitenkin tapahtunut merkittävä käänne heidän elämässään. He olivat olleet jälleen kerran kotijärvensä rannalla heittämässä verkkojaan aloittaakseen kalastuksen. Jeesus tuli heidän luokseen ja sanoi heille:

"Seuratkaa minua, niin minä teen teistä ihmisten kalastajia." Matt. 4:19

He olivat jättäneet verkot ja seuranneet Jeesusta. Kysymys oli siis siitä, että Jeesus oli kutsunut heidät kokotoimiseen seuraamiseensa ja kokotoimiseen Jumalan valtakunnan työhön. He olivat myös ottaneet kutsun vastaan ja jättäneet maallisen kutsumuksensa omistautuakseen kokonaan Herran antamalle tehtävälle.

Tästä käännekohdasta oli kulunut vain muutamia viikkoja ja nyt he olivat kuitenkin jälleen verkkojensa kimpussa. Syytä heidän paluuseensa kalastamaan ei kerrota, mutta jokainen joka on saanut Herran kutsun tietää, miten jättäytyminen kokonaan Herran sanojen ja kutsun varaan on usein aika mutkikas tapahtumasarja. Perhehuolet, toimeentulohuolet, pelko tehtävistä selviytymisestä ja epäilyt Herran antaman kutsun luonteesta ovat saaneet monen meistä jossain vaiheessa katsomaan taaksepäin noihin vanhoihin turvallisen tuntuisiin kuvioihin. Nehän olivat elämäkuvioita, joissa kuitenkin tiesi, mitä milloinkin piti tehdä ja joissa joten kuten kuitenkin oli oppinut pärjäämään. Herra on lukemattomien omiensa kohdalla joutunut toistamaan kutsunsa epälukuisia kertoja, ennenkuin Hän on saanut omansa koko sydämestään seuraamaan viitoittamaansa tietä.

Uudelleen annettu kutsu

Tällä kertaa Simon kumppaneineen ei enää ollut laskemassa verkkojaan ja aloittamassa kalastusta, vaan he olivat lopettaneet uuvuttavan ja turhauttavan yön pituisen kalastusurakan, joka oli perusteellisesti nöyryyttänyt heidän kalastajanylpeyttään. Ammattikalastajalla, joka tulee satamaan ilman sintin sinttiä, täytyy olla siipi aika lailla maassa. Toki joskus saaliit olivat olleet suuret, joskus vähäiset, mutta aina oli sentään jotain saatu. Verkot oli nyt joka tapauksessa huuhdeltava, jotta niitä voitaisiin taas myöhemmin käyttää. Väsytti ja joikin sisimmässä kaiveli - eivätkö he juuri joitakin viikkoja aikaisemmin olleet luopuneet tästä työstä. Rohkeus oli pettänyt, mutta nyt ei enää mikään näyttänyt onnistuvan.

Läheiselle rannalle oli kokoontunut valtaisa ihmisjoukko kuullakseen Jeesuksen opetusta heti aamu varhaisesta asti. Eivät vain Jeesuksen tekemät ihmeet vetäneet kansaa, vaan erityisesti myös se, mitä Hän opetti. Kuulijat tajusivat, että kysymys ei ollut ihmismielipiteistä vaan Jumalan omasta sanasta. Jeesuksen sanoilla oli merkillinen arvovalta ja jokainen kuulija tunsi, miten Hänen sanansa tunkeutuivat omantunnon syvimpiin sopukoihin asti.

Mitä Jeesus teki tässä tilanteessa? Jeesus ei nuhdellut heitä sanallisesti, mutta Hänen toimenpiteensä sisälsivät selkeän kritiikin kutsumuksensa pettäneille opetuslapsille. Jeesus meni Simonin veneeseen ja otti komennon käsiinsä. Hän ei suinkaan pyytänyt venettä lainaksi vaan toimi niin kuin vene olisi kuulunut Hänelle. Hän määräsi Simonin soutamaan. Kun vene oli sopivan matkan päässä rannalta, Jeesus istui ja opetti kansaa. Luukas ei kerro, mitä Hän puhui, mutta puhumalla Jumalan sanaa Hän osoitti Pietarille ja kumppaneille tehtävien tärkeysjärjestyksen. Olivathan he kuulleet Hänen lupaavan:

"Etsikää yli kaiken Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttaan, niin myös kaikki tämä (ruoka ja vaatteet) annetaan teille." Matt. 6:33

Puhumasta lakattuaan Jeesus sanoi Simonille:

"Vie vene syvälle ja heittäkää verkkonne apajalle."

Jeesuskin ryhtyi kalastajaksi näiden ammattikalastajien kanssa! He olivat lähteneet seuraamaan Jeesusta jättäen kalastamisensa, mutta nyt he olivat palaamalla kalaan jättäneet varsinaisen tehtävänsä. Niinpä Jeesus tuli heidän perässään ja ryhtyi heidän kanssaan kalastajaksi. Jeesus ei jätä niitä, joiden kutsumus horjuu ja jotka palaavat entisiin kuvioihinsa, vaan Jeesus tulee niihinkin ja osoittaa, että ei se entinäkään onnistu ilman Häntä ja kuuliaisuutta Hänelle.

Nyt Simon esitti kalastajan protestin:

"Mestari, me olemme tehneet työtä koko yön emmekä ole mitään saaneet."

Pietarin sydämen liikkeen nopeutta kuvaa se, että ilman pienintäkään taukoa hän luopui vastaväitteestään ja jatkoi:

"Sinun käskystäsi minä kuitenkin heitän verkot."

Hän kutsui Jeesusta Mestariksi eikä vain Opettajaksi. Hän tunnusti Jeesuksen veneensä Kapteeniksi ja oli kuuliainen. Kuuliaisuus Jeesuksen sanoille tuotti käsittämättömän suuren saaliin vuorokauden aikana, jona kukaan ammattikalastaja ei olisi pyydyksiään laskenut. Sen nähdessään Simon Pietari lankesi Jeesuksen polvien eteen ja sanoi:

"Mene pois minun luotani, Herra, sillä minä olen syntinen ihminen."

Pietari tarkoitti sanoillaan:

"Jeesus, hylkää minut. Ei minusta ole Sinun seuraajaksesi. Muutama viikko sitten Sinä kutsuit minut seuraasi, mutta olen jälleen täällä kalastamassa. Hylkää minut, mene pois luotani. Olen syntinen ihminen. Tein syntiä siinä, että lähdin vastoin kutsuasi kalastamaan. Herra mene pois luotani, ei minusta ole Sinun opetuslapsaksesi. Sinä katsoit yli vuosi sitten silmiini ja sanoit, että nimeni olisi Pietari, kallio. Ei minussa ole mitään kalliota, olen syntinen, hylkää minut!"

Jeesuksen vastauksesta tälle tunnevaltaiselle ja ailahtelevalle miehelle, joka tajusi totaalisen epäonnistumisensa ja joka tajusi, ettei hänestä olisi Jeesuksen seuraajaksi, soi ihmeellinen musiikki:

"Älä pelkää!"

Sanoiin sisältyi anteeksiantava armo. Sitten Jeesus antoi merkillisen lupauksen uudesta alusta:

"Tästedes sinä saat saaliiksi ihmisiä."

Ihmisiä elävältä kiinni

Alkutekstin käyttämä kreikan verbi tarkoittaa "ihmisten elävältä kiinni ottamista". Sanalla "tästedes" Jeesus osoitti, että Pietarin elämässä kaikki oli muuttuva uudeksi. Sitä muutosta varten Jeesus oli valmis kärsimään Golgatan ristin tuskan ja voittamaan ylösnousemuksellaan synnin, kuoleman ja Sielunvihollisen vallan. Jeesus oli vuodattava Pyhän Henkensä Pietarin sydämeen, niin että tulisi päivä, jona Pietarin yhden saarnan vaikutuksesta 3000 ihmistä saataisiin elävältä kiinni ja saaliiksi Jumalan valtakuntaan.

Jeesus osoitti Pietarille ja muille kalastajaopetuslapsilleen, että Hän hallitsi suvereenisti myös sen elämänalueen, jolla he olivat ammattilaisia. Samalla Hän osoitti heille, että Hän olisi suvereeni Hallitsija myös sillä alueella, jota he eivät vielä tunteneet - ihmisten kalastuksessa. Jos he olisivat kuuliaisia Hänelle, heidän ei tarvitsisi pelätä myöskään tällä heille vielä tuntemattomalla alueella, sillä Hän tulisi olemaan heidän kanssaan. Aikaisemman lupauksensa mukaisesti Hän itse oli tekevä heistä ihmisten kalastajia. Ei tarvitse pelätä, kun tietää kenen johdossa ja kanssa saa käydä edessä olevaan tuntemattomaan. Sillä Jeesukselle tulevassa ei ole mitään tuntematonta. Suurella kalansaaliilla Jeesus osoitti miehille juuri sen, mitä Hän halusi heidän tekevän, kun Hän käski heidän jättää verkkonsa.

Johtopäätöksiä

Mitä Jeesus opettaa tällä meille? Ennen kaikkea sen, että Kristus kutsuu meidät omaan palvelukseensa. Hän haluaa, että luovutamme Hänen käyttöönsä juuri ne lahjat, jotka meillä on. Ei ole mitään sellaista lahjaa, jota Hän ei voisi ottaa käyttöönsä.

Campbell Morgan kirjoittaa:

"En ole koskaan kuullut Kristuksen sanovan minulle: 'Seuraa minua, niin minä teen sinusta ihmisten kalastajan!' Miksikö? Siksi, että en koskaan ollut kalastaja, en ole koskaan ansainnut leipääni kalastuksella ja joidenkin teidän säälivistä tunteistanne huolimatta tunnustan, että en ole koskaan nauttinut kalastamisesta. Mutta nuo miehet olivat kalastajia.

Minä taas olin pöydän äärellä opettamassa poikia vuonna 1886. Pidin opetustyöstä ja pidän siitä edelleen. Mutta silloin tuli hetki, jona Mestari kulki ohitseni ja sanoi: 'Seuraa minua, niin minä teen sinusta ihmisten opettajan.'

Herra haluaa ottaa käyttöönsä juuri ne lahjat, jotka Sinulla on.

Palatkaamme kalastusesimerkkiin. Herra ottaa meidän veneemme ja verkkomme käyttöönsä. Meidän tehtävämme niin yksityisinä ihmisinä kuin seurakuntina tai järjestöinä on luovuttaa Hänen käyttöönsä veneet, syötit, verkot sekä kalastajat. Sen jälkeen kaikki, mitä Hän meiltä odottaa, on se, että me suostumme Hänen hallittavakseen, kutsumme Häntä Mestariksemme. Emme siis luovuta Hänelle pelkästään venettä vaan myös oman itsemme.

Jos Hän saa käyttöönsä meidät ja meidän lahjamme, Hän kykenee saamaan aikaan paljon ja suurta. Tulemme ennemmin tai myöhemmin tilanteeseen, jossa meidän verkkomme alkavat repeillä ja veneemme alkavat pullistella uppoamispiisteeseen asti. Ellei seurakuntiemme ja järjestöjemme työ ole sellaista, että sieltä täältä jokin alkaa repeillä Jeesuksen voiman vaikutuksesta, on syytä pelätä, että Herra Jeesus ei olekaan Mestarina laivassa. Hän murtaa meidän verkkomme.

Jos meidän verkkomme alkavat repeillä Herran siunauksen paineesta, niin silloin on aika kutsua apuun toisia venekuntia. Siltä pohjalta nouseva kirkkojen, seurakuntien ja järjestöjen välinen yhteys ja yhteistyö on arvokasta.

Herran kutsu Itoo-nuorukaiselle

Eräänä syyskuun iltana vuonna 1920 Herra tarttui elämässään umpikujaan joutuneeseen nuorukaiseen, Eiichi Itoon, johtamalla hänet "vahingossa" elämänsä ensimmäiseen kristilliseen kokoukseen. Siinä amerikkalainen lähetysveteraani McAlpin julisti, että Jeesus oli tullut kutsumaan pimeydessä olevia valoon, epätoivoon joutuneita Jumalan elävään yhteyteen. Sinä iltana Herra avasi 15-vuotiaan Eiichi Itoon sydämen. Hän sai ottaa Jeesuksen vastaan oman elämänsä Vapahtajaksi ja Herraksi. Lähetysaarnaaja rukoili, että nuoren Itoon elämästä tulisi Jumalalle ja ihmisille hyödyllinen. Herra kuuli tämän rukouksen runsaana. Pian yhteiskuntaa ja vanhempiaan kironnut nuori oppi kiittämään ja pyytämään anteeksi. Jumalan sana alkoi vaikuttaa hänen elämässään.

Neljä vuotta myöhemmin Eiichi Itoo kohtasi Herran kutsun kokotoimiseen julistustyöhön. Hän kertoo itse siitä näin:

"Eräänä vuoden 1924 lokakuun loppupuolen aamuna pidin aamurukoushetkeä opiskelija-asunnossani. Luin hiljaa Matteuksen evankeliumia 9. luvun jakeesta 35 eteenpäin:

"Jeesus kulki ympäriinsä kaikissa kaupungeissa ja kylissä, opetti heidän synagogissaan, saarnasi valtakunnan evankeliumia ja paransi kaikenlaisia tauteja ja vaivoja. Nähdessään kansanjoukot hänen tuli heitä sääli, kun he olivat nääntyneet ja hylätyt kuin lampaat, joilla ei ole paimenta. Hän sanoi opetuslapsilleen: 'Eloa on paljon, mutta työmiehiä vähän. Rukoilkaa siis elon Herraa, että hän lähettäisi työmiehiä elonkorjuuseensa'." (Matt. 9:35-38)

Olin ennenkin lukenut kohdan mutta aina ajatellen, että se ei kuulu minulle, vaan papeiksi tai evankelistoiksi aikoville. Mutta sinä aamuna tämä sana pysäytti minut ja se alkoi puhua seuraavaan tapaan:

"On paljon ihmisiä, joiden tulisi pelastua, mutta vähän niitä, jotka pelastuvat. Se johtuu työmiesten vähydestä. Kysymys ei ole siitä, että olisi paljon niitä, joiden pelastuminen ei ole edes tarpeenkaan, ja vain vähän niitä, joiden on määrä pelastua. Jumalan tahto on, että jokainen ihmisen pelastuisi uskomalla Jeesuksen evankeliumiin, mutta vain harvat pelastuvat, koska evankeliumin julistajia on liian vähän. Siitä syystä Japanin kirkko ei kasva.

Siksi sinun tulee pyytää elon Herraa lähettämään työntekijöitä elonkorjuuseen. Asia koskee sinua. Sinun pitää lähteä työhön. Lähde sinä kertomaan Jeesuksen teoista, jotta mahdollisimman moni voisi pelastua!"

Näin Jumala puhutteli minua ja jouduin todella ahtaalle sinä aamuna.

Viivyin pitkää tämän Jumalan sanan edessä rukoillen huoneessani, mutta en kyennyt heti vastaamaan Herralle:

"Tapahtukoon, Jumala, Sinun tahtosi!"

Tiesin, että Japanissa pastorien tulot ovat pienemmät kuin muiden ihmisten. Minun velvollisuuteni perheen vanhimpana poikana oli auttaa taloudellisesti perhettäni erityisesti nyt, kun se oli joutunut köyhyyteen perheyriyksen konkurssin seurauksena. Siksi minun olisi mahdotonta ryhtyä papiksi. Mutta Jumalan sana ei antanut periksi:

"Näistä olosuhteista huolimatta antaudu evankeliumin julistajaksi!"

Olin aivan hämmennyksissäni. Rukoilin kauan polvillani ja pyysin Jumalaa taivuttamaan sydämeni kuuliaisesti Hänen tahdollensa. Päätin jäädä koulusta pois ja rukoilla siihen asti, kunnes voisin vilpittömin mielin vastata myönteisesti Herran kutsuun.

Taistelu Jumalan sanan haasteen edessä jatkui pitkään. En kyennyt tekemään ratkaisua. Vihdoin iltapäivällä saatoin suureksi helpotukseksi rukoilla:

"Herra, johdata minua tahtosi mukaan. Jos tahdot tehdä minusta evankelistan, jätän taloustieteen ja lain opiskelun ja aloitan opiskelut teologisessa tiedekunnassa."

Kun kerroin asiasta seurakuntamme pastorille, hän ilahtui suuresti. Mutta en lähtenyt heti teologiseen tiedekuntaan, sillä ajattelin, että ihmismieli muuttuu helposti. Minun olisi parasta vielä jatkaa vuosi seurakunnassa maallikkoavustajana ja jos mieleni ei muuttuisi, menisin sitten teologiseen tiedekuntaan. Jatkoin koulunkäyntiäni vuoden 1925 ajan palvelen samalla Kakutoon seurakunnassa mitä erilaisimmissa tehtävissä mm. pyhäkoulunopettajana ja nuortenpiirin johtajana, autoin pastoria jumalanpalveluksissa, iltakokouksissa, rukouspiireissä ja katukokouksissa kuin teologisen seminaarin oppilas konsanaan."

Aikanaan Eiichi Ito valmistui pastoriksi. Herra teki hänestä kirjaimellisesti ihmisten kalastajan. Hän Ito sai lähes yli 90 vuotta kestäneen elämänsä aikana olla perustamassa 17 eri seurakuntaa. Hän vietti 7 vuotta Kiinassa lähetystyössä ja eläkevuosinaan kiersi laajasti eri puolilla maailmaa julistustyössä. Moni suomalainenkin muistaa hänen aina iloisen ja kiitollisen olemuksensa. Eivät vain hänen puheensa vaan myös hänen olemuksensa oli todistusta elävän Herran työstä.

Miten on Sinun laitasi?

Jos Sinä olet saanut lähteä jo Herran seuraan, olet saanut Häneltä myös kutsun antaa kaikki lahjasi Hänen käyttöönsä. Mutta onko Sinulle ehkä käynyt niin kuin Pietarille ja muille opetuslapsille, että vanhat entiset elämäkuviot ovat vieneet Sinut pois siitä tehtävästä, johon Herra Sinut kutsui. Hän tulee jälleen luoksesi ja kutsuu uudelleen seuraansa. Anna elämäsi kokonaan Hänen käyttöönsä. Herra kykenee tekemään Sinusta itselleen käyttökelpoisen.

Jos tajuat, että olet vielä Jumalan valtakunnan ulkopuolella, niin Herra kutsuu Sinua luokseen. Anna Hänen tulla elämääsi ja puhdistaa syntisi. Hän haluaa antaa sinulle uuden elämän ja myös tehtävän, jossa Sinun lahjasi tulevat siihen käyttöön, mihin Jumala ne Sinulle on antanut.